Paola Punsoda: 'A l'Estat espanyol hi ha una ràtio de quatre psicòlegs per cada 100.000 habitants, a altres ràtios de la UE és de 18'

A l'Estat espanyol i a Catalunya 'hi ha una ràtio de quatre psicòlegs clínics per cada 100.000 habitants'. Una xifra que queda molt per sota de les ràtios d'altres països de la Unió Europa, que té 'uns 18 psicòlegs clínics per cada 100.000 habitants'. La presidenta de l'associació de Catalunya de Psicòlegs Clínics i Residents, Paola Punsoda, n'ha parlat en una entrevista a Cugat Mèdia. Punsoda també ha remarcat que la pandèmia 'ha posat de manifest' la urgència de 'donar sortida a la necessitat psicològica de tota la població' i de revertir la manca de psicòlegs clínics a la sanitat pública.

Quins han sigut els efectes psicològics d'aquesta pandèmia?
Està sent una situació molt difícil perquè estem vivint moments de molta incertesa i hi ha una crisi socioeconòmica davant nostra que ens afecta. És veritat que la majoria de la població té molts recursos propis per poder avançar, però hi ha persones més vulnerables que, aquesta situació, els està afectant.

Conseqüències en podem trobar moltes diferents, però sí que es pot veure en aquestes persones més vulnerables que potser ja tenien problemes de salut mental o tenen un context social, econòmic o laboral molt difícil, i que fa que augmenti la simptomatologia d'ansietat, la simptomatologia depressiva i les situacions de molt estrès. Aquestes són les dificultats que estem observant en les persones.

La pandèmia també ha deixat més evident la falta de psicòlegs a l'atenció primària. Com està la situació actualment?
La societat és conscient que sense salut mental no podem tenir salut, i la xarxa pública d'atenció a la salut mental a Catalunya està saturada des de fa anys. És important fer una inversió en recursos humans de psicòlegs clínics als ambulatoris per atendre casos menys greus de problemes de salut mental. Aquesta seria una manera de poder fer una bona prevenció perquè aquests casos no s'agreugin.

Ja abans de la Covid, aproximadament la meitat de les consultes d'atenció primària ja eren relacionades amb problemes de salut mental i, actualment, els CAP estan amb molta pressió assistencial i no poden fer les derivacions corresponents als psicòlegs clínics que fan el programa de suport a la primària. Per això demanem un augment d'especialistes en psicologia clínica a la sanitat pública, per poder reduir aquesta llarga llista d'espera, per poder tenir visites a psicologia clínica i poder tenir una freqüència de visites adequades, perquè estem veiem que les visites es fan cada dos o tres mesos, aproximadament.

Quina és la ràtio de psicòlegs al sistema públic de salut?
Aproximadament, a l'Estat espanyol i a Catalunya, hi ha una ràtio d'uns quatre psicòlegs clínics per cada 100.000 habitants. Si ho comparem amb ràtios de la Unió Europea, serien uns 18 psicòlegs clínics per cada 100.000 habitants. Veiem que al nostre Estat tenim una manca de psicòlogues clíniques que puguin donar cobertura a aquesta necessitat i a aquesta demanda de rebre atenció psicològica al sistema sanitari públic. És un dret que tenim tots i totes i per això creiem que és molt important donar-li aquesta importància i invertir-hi.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/151862.html

Copyright 2024 Cugat.cat

Salut va anunciar que la seva intenció era contractar 25 psicòlegs clínics més el 2021. És una xifra suficient?
No, no és suficient. És una bona notícia que es posi aquesta atenció i inversió en recursos humans d'especialistes en psicologia clínica, però no és suficient. Nosaltres creiem que s'ha d'invertir, a més de psicòlegs clínics, en la formació sanitària especialitzada en psicologia clínica. Per ser psicòleg clínic i poder treballar a la xarxa pública de salut es necessita aquesta formació sanitària especialitzada, el Psicòleg Intern Resident (PIR). És una formació que dura quatre anys i de la qual hi ha molt poques places per uns 4.500 opositors que es presenten cada any. En tot l'Estat espanyol només hi ha unes 189 places. Si volem més psicòlegs i psicòlogues clíniques necessitem més PIR per poder donar cobertura a llarg termini a aquesta demanda. Creiem que hauríem d'arribar a un mínim de 400 places PIR per tot l'Estat espanyol. Des de l'Associació de Catalunya de Psicòlegs Clínics i Residents portem molts anys demanant aquesta inversió en PIR.

Totes aquestes xifres, per sota del que caldria, tenen a veure amb les retallades en salut pública?
Crec que en part sí que està relacionat. També penso que, en part, aquesta conscienciació en la importància de la salut mental és un procés que estem fent i que fa uns anys no se li donava tanta importància com ara. Desitjo i espero que això canviï i veig que està canviant, penso que en uns anys anirem augmentant les places PIR i els psicòlegs i psicòlogues clíniques contractades a la xarxa pública. Creiem que és molt important aconseguir un servei de salut mental públic, de qualitat i accessible per a tothom.

La pandèmia pot haver ajudat a accelerar aquest procés cap a una situació millor?
La pandèmia ha posat de manifest la necessitat de donar sortida a aquesta necessitat psicològica en tota la població, tant en adults com en infants i joves i en professionals sanitaris. Això s'ha posat en primer pla, la necessitat de donar assistència psicològica per tothom. Potser sí que la pandèmia té un paper important en aquest sentit, per donar-hi, ara més que mai, aquesta importància i el lloc que li pertoca a la psicologia clínica.

Una de les situacions més complicades a les quals hem hagut de fer front durant la pandèmia és haver de fer un dol sense poder-te acomiadar de familiars o amics. Quins consells doneu els psicòlegs i psicòlogues clíniques?
El dol és un procés subjectiu que cadascú ho viu de manera diferent i cada persona té unes necessitats diferents. Parlar de dol és parlar de processos individuals. Sí que, en general, creiem que és important poder donar espai a la persona perquè expressi tot el seu malestar i patiment per la pèrdua d'un familiar. Poder fer rituals socials i compartits amb familiars i persones importants també pot ajudar a elaborar aquest dol, però, sobretot, donar espai i normalitzar que el patiment és subjectiu i que hi ha persones que poden expressar-ho parlant, o fent una carta o un poema, hi ha moltes maneres diferents de fer dol. Els dos aspectes més importants són l'expressió emocional i poder fer rituals.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/151862.html

Copyright 2024 Cugat.cat